

Bruksela, dnia 5.8.2014 r.
COM(2014) 506 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA 2013 R.
W SPRAWIE POMOCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

1. WPROWADZENIE

Niniejszy dokument stanowi dwudzieste pierwsze sprawozdanie roczne w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności w odniesieniu do stanowienia prawa UE. Jest ono składane zgodnie z art. 9 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (zwanego dalej „protokołem”), załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Sprawozdanie dotyczy tego, w jaki sposób te dwie zasady wdrażane są przez instytucje i organy UE oraz czy praktyka uległa zmianie w porównaniu z poprzednimi latami. W sprawozdaniu również analizuje się szczegółowo niektóre wnioski Komisji, które były przedmiotem uzasadnionych opinii parlamentów narodowych w 2013 r. Biorąc pod uwagę ściśle powiązania mechanizmu kontroli zasady pomocniczości oraz dialogu politycznego między parlamentami narodowymi a Komisją, niniejsze sprawozdanie należy uznać za uzupełnienie sprawozdania rocznego Komisji za rok 2013 w sprawie stosunków z parlamentami narodowymi¹.

2. STOSOWANIE ZASAD PRZEZ INSTYTUCJE

2.1. Komisja

Przy opracowywaniu polityki Komisja wprowadziła procedury mające na celu ocenę zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na różnych etapach cyklu podejmowania decyzji zgodnie z zasadami inteligentnych regulacji. Przed zaproponowaniem nowych inicjatyw Komisja sprawdza, czy działanie na szczeblu UE jest uzasadnione i konieczne. W odniesieniu do wszystkich znaczących nowych inicjatyw publikowane są plany działania². Plany działania zawierają wstępny opis tych możliwych inicjatyw oraz zarys planów Komisji dotyczących prac w zakresie polityki i konsultacji. Plany działania zawierają również wstępne uzasadnienie działania z punktu widzenia zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Kiedy trzeba przeprowadzić ocenę oddziaływania, zainteresowane strony proszone są o wypowiedzenie się, poprzez konsultacje społeczne, na temat potrzeby działania i możliwych rozwiązań zidentyfikowanych problemów. W oparciu o odpowiedzi udzielone w ramach tych konsultacji i inne istotne uwagi przeprowadzane są oceny skutków, w których analizowana jest pomocniczość i oceniana jest proporcjonalność zbadanych wariantów. Wytoczne dotyczące oceny skutków zawierają wytyczne w sprawie oceny potrzeby podjęcia działania na szczeblu UE i wartości, jaką działanie to by wniosło³.

Na późniejszym etapie procesu tworzenia polityki oceny skutków podlegają szczegółowej kontroli Rady ds. Oceny Skutków⁴. W 2013 r. Rada ds. Oceny Skutków zbadała 97 ocen skutków i wydała 142 opinie. W ponad jednej trzeciej (34 %) zbadanych przypadków Rada przedstawiła uwagi dotyczące kwestii pomocniczości i proporcjonalności. Wskazuje to na

¹ COM(2014) XXX final.

² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/planned_ia_pl.htm

³ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/commission_guidelines/commission_guidelines_en.htm

⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/iab/iab_en.htm

znaczenie, jakie Komisja przypisuje uwzględnianiu pomocniczości i proporcjonalności przy opracowywaniu wniosków ustawodawczych. W uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi ustawodawczemu określa się również, w jaki sposób wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Przykładem przypadku, w którym aspekty pomocniczości były przedmiotem intensywnej dyskusji, jest wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności, oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania⁵. Rada ds. Oceny Skutków wydała pozytywną opinię, lecz uznała, że „w sprawozdaniu należy jaśniej opisać, jakie problemy dotyczące praw podstawowych, które wymagają podjęcia działań przez UE, nie są w dostatecznym stopniu rozwiązane na poziomie państw członkowskich lub Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W sprawozdaniu należy określić, które państwa członkowskie nie mają ram pomocy prawnej zapewniających prawidłowe wdrożenie dyrektywy w sprawie dostępu do adwokata, tak aby było jasne, w jakich przypadkach państwa członkowskie nie spełniają niezbędnych wymogów i gdzie do zapewnienia minimum norm w zakresie praw konieczne jest działanie na szczeblu UE”. W rezultacie wzmocniono odpowiednie sekcje oceny skutków i dokładniej wyjaśniono niewydolność istniejących rozwiązań.

Innym przykładem jest wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT⁶. Rada uznała, że „w sprawozdaniu należy przedstawić bardziej szczegółową analizę pomocniczości”. Dokładniej ujmując, Rada poprosiła o przedstawienie więcej szczegółów wykazujących, że deklaracje VAT aktualnie nie działają efektywnie i powodują nadmierne obciążenie dla przedsiębiorstw oraz że preferowany wariant nie doprowadzi do dodatkowego obciążenia dla państw członkowskich wskutek stosowania mniej skomplikowanych systemów VAT. Odpowiednie sekcje oceny skutków zostały zmienione zgodnie z tymi zaleceniami, zapewniając lepsze wyjaśnienie, dlaczego potrzebne są pewne normy minimalne w celu zmniejszenia barier w handlu transgranicznym oraz obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw.

Aspekty proporcjonalności omówiono na przykład w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych⁷. Rada zaleciła, aby w ocenie skutków „lepiej wyjaśniono, w jaki sposób zapewniona będzie proporcjonalność, szczególnie w przypadku mniejszych lub mniej ryzykownych podmiotów przekazujących dane na potrzeby wskaźników lub podmiotów opracowujących takie wskaźniki”. W rezultacie zmieniona ocena skutków zawierała bardziej szczegółowe wyjaśnienie, w szczególności w odniesieniu do sposobu dostosowania wymogów, tak aby planowane środki były mniej uciążliwe dla mniejszych podmiotów opracowujących wskaźniki.

Poprzez swoje zalecenia Rada przyczynia się do poprawy analizy zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Jej opinie stanowią istotne wsparcie procesu decyzyjnego Komisji w zakresie polityki.

⁵ COM(2013) 824 final.

⁶ COM(2013) 721 final.

⁷ COM(2013) 641 final.

Pomocniczość i proporcjonalność mają również kluczowe znaczenie w kontekście retrospektywnej oceny tego, czy działania UE pozostają konieczne oraz czy rzeczywiście przyniosą oczekiwane rezultaty, ostatecznie poprawiają warunki dla obywateli Unii i przedsiębiorstw europejskich oraz przyczyniają się do globalnej roli UE na poziomie, którego nie osiągnęłyby same państwa członkowskie. Komisja zobowiązała się do przeprowadzania oceny w pierwszej kolejności i analizowania dotychczasowych wyników przed rozważeniem ewentualnych zmian. Przez gromadzenie dowodów i określanie doświadczeń, które można uwzględnić w procesie decyzyjnym, UE sprawia, że ocena polityki UE jest integralną i stałą częścią kształtowania przez nią polityki. Co więcej, wartość dodana UE, to jest ocena roli interwencji na szczeblu UE i zajęcie stanowiska co do tego, czy dalsze działanie jest nadal wymagane na tym poziomie, jest jednym z pięciu kluczowych zagadnień związanych z oceną (skuteczność, efektywność, znaczenie, spójność, wartość dodana UE), w oparciu o które polityka i prawodawstwo UE są regularnie oceniane⁸.

2.2. Parlamenty narodowe

W 2013 r. Komisja otrzymała 88 **uzasadnionych opinii**⁹ parlamentów narodowych na temat poszanowania zasady pomocniczości (zob. załącznik), co stanowi wzrost o 25 % w porównaniu z rokiem poprzednim (70 uzasadnionych opinii w 2012 r.). Uzasadnione opinie otrzymane w 2013 r. stanowiły również wyższy odsetek (14 %) ogólnej liczby opinii, które Komisja otrzymała w kontekście szerszego dialogu politycznego z parlamentami narodowymi (621). W latach 2012 i 2011 opinie uzasadnione stanowiły nieco ponad 10 % opinii.

W 2013 r. po raz drugi w historii parlamenty narodowe uruchomiły procedurę „**żółtej kartki**” w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, a mianowicie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹⁰. Bardziej szczegółowy opis tej sprawy znajduje się w rozdziale 3.

Uzasadnione opinie są w dalszym ciągu bardzo zróżnicowane pod względem formy oraz rodzaju argumentów wysuwanych przez parlamenty narodowe na poparcie wniosku, że zasada pomocniczości została naruszona. Podobnie jak w 2012 r. , parlamenty narodowe wydały w 2013 r. uzasadnione opinie o różnorodnej tematyce. 88 wydanych uzasadnionych opinii dotyczyło 36¹¹ wniosków Komisji. W odpowiedzi na wniosek dotyczący Prokuratury Europejskiej wydano 13 uzasadnionych opinii; w drugiej kolejności najczęściej uzasadnionych opinii (dziewięć) wydano w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną¹². Parlamenty narodowe wydały siedem uzasadnionych opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów¹³, a także na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz

⁸ Komunikat „Wzmacnianie podstaw inteligentnych regulacji – lepsza ocena” – COM(2013) 686 final z 02. 10. 2013.

⁹ Zob. przypis 44.

¹⁰ COM(2013) 534 final.

¹¹ Komisja otrzymała 88 uzasadnionych opinii, z których część dotyczyła więcej niż jednego dokumentu.

¹² COM(2013) 133 final.

¹³ COM(2012) 788 final.

przejrzystości finansowej portów¹⁴ (więcej szczegółów – zob. załącznik do niniejszego sprawozdania).

Podobnie jak w 2012 r., szwedzki *Riksdag* był tym parlamentem narodowym, który wydał zdecydowanie najwięcej uzasadnionych opinii (9), chociaż liczba ta była znacznie mniejsza niż w 2012 r. (20). Austriacki *Bundesrat* i litewski *Seimas* znalazły się na drugim miejscu pod względem liczby wydanych uzasadnionych opinii (po 6), a dalsze miejsca zajęły dwie izby hiszpańskie (*Congreso de los Diputados* i *Senado*), maltańska *Kamra tad-Deputati*, niderlandzka *Tweede Kamer* oraz brytyjska House of Commons (po 5).

2.3. Parlament Europejski i Rada

a) Parlament Europejski

W odniesieniu do kwestii pomocniczości i proporcjonalności Parlament Europejski utrwalił swoją praktykę wspierania sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na podstawie art. 225 TFUE opartymi na dowodach analizami potencjalnej wartości dodanej UE. Ogółem w 2013 r. ukończono pięć ocen towarzyszących sprawozdaniom z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych złożonym przez Parlament Europejski. Obejmowały one:

- lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem;
- walkę z przemocą wobec kobiet;
- dyrektywę dotyczącą transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (14. dyrektywa o prawie spółek);
- stosowanie zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet za taką samą pracę o jednakowej wartości; oraz
- statut europejskich towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

Ponadto w 2013 r. ukończono pięć sprawozdań dotyczących „kosztów braku działań na poziomie europejskim”. Miały one na celu zbadanie możliwości osiągnięcia zysków lub „dobra publicznego” poprzez działanie na szczeblu UE w określonych obszarach polityki. Obejmowały one:

- europejską wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony;
- zwiększenie koordynacji między darczyńcami UE;
- europejski kodeks prawa prywatnego międzynarodowego;
- jednolity rynek energii; oraz
- promowanie swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w UE.

W 2013 r. Dział ds. Oceny Ex Ante Skutków Parlamentu Europejskiego opracował 50 wstępnych ocen dotyczących ocen skutków Komisji, dwie szczegółowe oceny dotyczące

¹⁴ COM(2013) 296 final.

oceny skutków Komisji, trzy oceny skutków dotyczące poprawek Parlamentu Europejskiego (w sumie oceniono 20 poprawek) i jedną alternatywną ocenę skutków (w przypadku gdy Komisja nie opracowała żadnej).

b) Rada

Zgodnie z art. 4 protokołu nr 2 akapit trzeci Rada przekazuje parlamentom narodowym wszystkie projekty aktów ustawodawczych i zmienione projekty, które pochodzą od grupy państw członkowskich, Trybunału Sprawiedliwości, Europejskiego Banku Centralnego (EBC) lub Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI). W następstwie tego obowiązku (na mocy art. 6 akapit drugi protokołu) wszelkie opinie na temat projektu aktu ustawodawczego pochodzącego od grupy państw członkowskich przewodniczący Rady przekazuje rządów tych państw członkowskich. Podobnie wszelkie opinie na temat projektu aktu ustawodawczego pochodzącego od Trybunału Sprawiedliwości, EBC lub EBI przewodniczący Rady przekazuje danej instytucji lub organowi (na mocy art. 6 akapit trzeci protokołu).

Oprócz tych obowiązków wynikających z Traktatu Sekretariat Generalny Rady informuje członków Rady o opiniach państw członkowskich na temat projektów aktów ustawodawczych pochodzących od innych instytucji. W 2013 r. Sekretariat Rady otrzymał dużą liczbę opinii i uzasadnionych opinii parlamentów narodowych, które wydano na mocy protokołu i w ramach dialogu politycznego między parlamentami narodowymi a Komisją. Opinie te przekazano członkom Rady do ich wiadomości.

Ponadto w ramach procedury ustawodawczej Rada sprawdza zgodność z zasadami pomocniczości i proporcjonalności podczas dokonywania przeglądu ocen skutków towarzyszących wnioskowi Komisji.

2.4. Komitet Regionów

W 2013 r. Komitet Regionów (KR) przyjął i wdrożył swój pierwszy program prac w zakresie zasady pomocniczości¹⁵. Program ten obejmował pięć inicjatyw¹⁶ wybranych z programu prac Komisji Europejskiej na podstawie ustalonych kryteriów¹⁷, które to inicjatywy należy szczególnie dokładnie monitorować pod kątem pomocniczości.

Ponieważ w większości państw członkowskich za wdrażanie przepisów UE dotyczących odpadów odpowiedzialne są organy lokalne i regionalne, KR ściśle monitorował przegląd polityki i przepisów UE dotyczących odpadów, konsultując się z grupą ekspertów ds. zasady pomocniczości oraz Siecią Monitorującą Stosowanie Zasady Pomocniczości. W odniesieniu do inicjatywy dotyczącej „pakietów portowych” istniały zastrzeżenia, że być może w niewystarczającym stopniu uwzględniono w niej specyficzne uwarunkowania lokalne i regionalne w Europie, dlatego przeprowadzono konsultacje z parlamentami i rządami regionalnymi w sprawie kwestii związanych z pomocniczością i proporcjonalnością

¹⁵ CdR 2336/2012, przyjęty przez Prezydium KR 30 stycznia 2013 r.

¹⁶ 1. Przegląd polityki i prawodawstwa dotyczącego gospodarowania odpadami;
2. Pakiet portowy (zastąpił wybraną początkowo inicjatywę niebieskiego pasa);
3. Mobilność w miastach;
4. Elektroniczne fakturuwanie w dziedzinie zamówień publicznych; oraz
5. Ramy oceny stanu klimatu i wykorzystania energii umożliwiające bezpieczne stosowanie niekonwencjonalnych metod wydobycia węglowodorów.

¹⁷ a) inicjatywy powinny przynosić wyraźne korzyści polityczne dla władz lokalnych i regionalnych;
b) inicjatywy powinny dotyczyć kompetencji władz lokalnych i regionalnych; oraz
c) inicjatywy powinny mieć potencjalny wymiar pomocniczości.

równoległe z ośmiotygodniowym okresem przewidzianym w mechanizmie wczesnego ostrzegania. Wszystkie podmioty, których opinii zasięgnięto, stwierdziły, że inicjatywa jest zgodna z zasadą pomocniczości, chociaż poruszono pewne kwestie proporcjonalności.

W dniu 25 września 2013 r. zorganizowano warsztaty poświęcone szybkiemu badaniu¹⁸ w kontekście oceny oddziaływania terytorialnego, których celem było przeanalizowanie tej inicjatywy. Były one współorganizowane przez KR i Europejską Sieć Obserwacyjną Rozwoju Terytorialnego i Spójności Terytorialnej w dniu 25 września 2013 r. w związku z tą inicjatywą. Wtedy KR po raz pierwszy przeprowadził ocenę oddziaływania terytorialnego w oparciu o metodykę szybkiego badania. Konsultacje z parlamentami i rządami regionalnymi przeprowadzono również w odniesieniu do pomocniczości i proporcjonalności wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tej inicjatywy na koszty i obciążenie administracyjne na szczeblu lokalnym i regionalnym. Respondenci w większości zgodzili się, że inicjatywa ta jest zgodna z zasadą pomocniczości, lecz poruszyli pewne zagadnienia związane z zasadą proporcjonalności. W szczególności podkreślili, że perspektywa organów lokalnych i regionalnych nie została w wystarczającym stopniu uwzględniona.

Poza programem prac Komisji skonsultowano się z grupą ekspertów ds. zasady pomocniczości również na potrzeby przygotowania opinii z inicjatywy własnej KR na temat decentralizacji w UE oraz roli samorządu lokalnego i regionalnego w kształtowaniu i realizacji polityki UE¹⁹.

W celu wspierania monitorowania pomocniczości KR ponadto uaktualnił REGPEX — internetowe narzędzie dla regionów posiadających kompetencje ustawodawcze — dodając interaktywną mapę regionów posiadających takie uprawnienia oraz profile wszystkich parlamentów regionalnych. Aby pomóc w ocenie doświadczenia uzyskanego w wyniku stosowania systemu wczesnego ostrzegania oraz rozpowszechnić najlepsze praktyki, KR opublikował opracowanie pt. „The Subsidiarity Early Warning System of the Lisbon Treaty — the role of regional parliaments with legislative powers and other subnational authorities”.

W niektórych z opinii KR wydanych w 2013 r. wyrażono obawy co do zgodności inicjatyw ustawodawczych UE z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. W opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną²⁰ argumentowano, że wniosek ten nie jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. W swojej opinii na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia o kontrolach urzędowych²¹ i opinii na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów²² KR wyraził także obawy dotyczące stosowania aktów delegowanych.

¹⁸ Metodyka ta umożliwia przeprowadzenie szybkiej analizy *ex ante* potencjalnych skutków prawodawstwa UE w dziedzinie rozwoju regionów. Stanowi połączenie narzędzia opartego na znormalizowanych wskaźnikach ze środkami systematycznego gromadzenia wiedzy eksperckiej poprzez warsztaty. Obejmuje ona potencjalne skutki na poziomie ogólnym ze wspólnymi wskaźnikami dla europejskich regionów NUTS 2.

¹⁹ CdR 2214/2012.

²⁰ CdR 3766/2013.

²¹ CdR 5295/2013.

²² CdR 2062/2013.

Wspomniano również o rocznym sprawozdaniu w sprawie pomocniczości za 2013 rok, które wydał Komitet Regionów²³.

2.5. Trybunał Sprawiedliwości

W 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości nie wydał istotnych wyroków dotyczących zasady pomocniczości, lecz zapadły dwa wyroki Sądu dotyczące tej zasady.

W sprawie T-31/07 *Du Pont de Nemours i in. przeciwko Komisji* wiele przedsiębiorstw wniosło o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji, w której w pewnym zakresie włączono flusilazol jako substancję czynną do środków ochrony roślin na mocy dyrektywy 91/414/EWG²⁴. Jedną z podstaw sprawy było naruszenie zasady pomocniczości. W wyroku z dnia 12 kwietnia 2013 r. Sąd podkreślił, że zasada ta ma zastosowanie tylko w obszarach, które nie wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji UE (pkt 202). Jako że w dyrektywie 91/414/EWG powierzono organom Unii wyłączną kompetencję w odniesieniu do oceny substancji czynnych, które mogą być stosowane w środkach ochrony roślin, oraz do wprowadzenia ograniczeń w ich akceptowaniu (pkt 203 i 204), orzeczono, że środki przyjęte w ramach wykonywania tej kompetencji nie są objęte zasadą pomocniczości (pkt 205). Sąd odrzucił zatem argument skarżących, potwierdzając swoje orzecznictwo w tej kwestii²⁵.

W sprawie T-526/10 *Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Komisji* skarżący wnioskowali o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady w sprawie handlu produktami z fok²⁶, w tym ze względu na naruszenie zasady pomocniczości. W wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r. Sąd oddalił ten wniosek. Sąd podkreślił orzecznictwo, zgodnie z którym zasada pomocniczości ma zastosowanie do środków UE na podstawie art. 114 TFUE „w zakresie, w jakim przepis ten nie przyznaje [UE] wyłącznej kompetencji do regulowania działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym, lecz udziela jedynie kompetencji w celu poprawy warunków ustanowienia i funkcjonowania tego rynku przez eliminację utrudnień w swobodnym przepływie towarów oraz w swobodzie świadczenia usług lub usunięcia zakłóceń konkurencji” (pkt 84)²⁷. Sąd uznał, że jest jasne, iż „cel rozporządzenia podstawowego nie może być zrealizowany w satysfakcjonujący sposób przez działanie podjęte tylko w państwach członkowskich i że zakłada on działanie na poziomie Unii, jak wskazuje różnorodny rozwój danych uregulowań krajowych”. W związku z tym cel zamierzonego działania mógł być lepiej realizowany na poziomie Unii i rozporządzenie nie naruszało zasady pomocniczości (pkt 85).

3. NAJWAŻNIEJSZE PRZYPADKI WNIOSKÓW BUDZĄCYCH ZASTRZEŻENIA CO DO ZGODNOŚCI Z ZASADAMI POMOCNICZOŚCI I PROPORCJONALNOŚCI

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

²³ <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/news/Pages/Subsidiarity-Annual-Report-2013.aspx>

²⁴ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. U. L 230 z 19. 8. 1991, s. 1).

²⁵ Wyrok w sprawie T-420/05 R *Vischim przeciwko Komisji*, Zb. Orz. [2009], s. II-3841, pkt 223.

²⁶ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz. U. L 216 z 17. 8. 2010, s. 1).

²⁷ Wyrok w sprawie C-491/01 *British American Tobacco (Investments) i Imperial Tobacco*, Rec. [2002], s. I-11453, pkt 179.

Wniosek Komisji dotyczący Prokuratury Europejskiej²⁸ przyjęto w dniu 17 lipca 2013 r. Celem wniosku jest ustanowienie Prokuratury Europejskiej na potrzeby dochodzenia i ścigania sprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii. Prokuratura Europejska byłaby organem Unii o zdecentralizowanej strukturze, który w przypadku większości swoich działań opierałby się na krajowych organach dochodzeniowych i organach ścigania, a także na prawie krajowym.

Parlamenty narodowe wydały 13 uzasadnionych opinii²⁹ dotyczących tego wniosku, co stanowiło 18 głosów z 56 możliwych³⁰. Na mocy art. 7 ust. 2 protokołu nr 2 w tym przypadku do uruchomienia procedury „żółtej kartki” potrzeba było 14 głosów.

W 2013 r. siedem innych izb parlamentów narodowych³¹ wydało w ramach dialogu politycznego opinie na temat tego wniosku. Nie twierdziły, że wniosek Komisji jest niezgodny z zasadą pomocniczości, lecz skomentowały jego określone elementy³².

W dniu 6 listopada 2013 r. Komisja potwierdziła, że mechanizm kontroli zasady pomocniczości opisany w art. 7 ust. 2 protokołu nr 2 został uruchomiony. W efekcie Komisja przeprowadziła przegląd wniosku, po czym wydała komunikat³³, w którym uzasadnione opinie przedstawione przez parlamenty narodowe dokładnie przeanalizowano z punktu widzenia zasady pomocniczości. Analizując uzasadnione opinie, Komisja wprowadziła rozróżnienie na argumenty dotyczące zasady pomocniczości lub argumenty, które można by interpretować jako zastrzeżenia dotyczące zasady pomocniczości, oraz inne argumenty dotyczące zasady proporcjonalności, wyborów strategicznych niezwiązanych z zasadą pomocniczości lub innych kwestii strategicznych lub prawnych. Główne zastrzeżenia parlamentów narodowych odnoszące się do zasady pomocniczości były następujące:

- argumentacja dotycząca zasady pomocniczości

Szereg parlamentów narodowych uznało, że Komisja nie wyjaśniła w wystarczający sposób przyczyn, dla których jej wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Przyczyny podane przez Komisję uznano za niewystarczające. Ponadto wyjaśnienia należy podać w uzasadnieniu, jak również w ocenie skutków.

Po przeprowadzeniu przeglądu Komisja uznała, że w uzasadnieniu i towarzyszącej ocenie skutków finansowych regulacji w wystarczający sposób wyjaśniono przyczyny, dla których działanie państw członkowskich jest niewystarczające do osiągnięcia celu strategicznego, a działanie Unii byłoby lepszym sposobem osiągnięcia przedmiotowego celu (np. brak ciągłości działania w zakresie egzekwowania prawa oraz brak leżącej u podstaw wspólnej europejskiej polityki w zakresie ścigania).

²⁸ COM(2013) 534 final.

²⁹ CY *Vouli ton Antiprosopon* (2 głosy), CZ *Senát* (1 głos), FR *Sénat* (1 głos), HU *Országgyűlés* (2 głosy), IE izby *Oireachtas* (obie Izby — 2 głosy), MT *Kamra tad-Deputati* (2 głosy), RO *Camera Deputaţilor* (1 głos), SI *Državni zbor* (1 głos), SE *Riksdag* (2 głosy), NL *Eerste Kamer* (1 głos), NL *Tweede Kamer* (1 głos), UK *House of Commons* (1 głos) oraz UK *House of Lords* (1 głos).

³⁰ Każdy parlament narodowy posiada dwa głosy; w przypadku gdy parlament narodowy jest dwuizbowy, każda izba ma po jednym głosie. Każda izba jest uprawniona do niezależnego wydawania uzasadnionych opinii.

³¹ PL *Senat*, DE *Bundesrat*, PT *Assembleia da República*, RO *Senatul*, IT *Senato della Repubblica*, FR *Assemblée nationale*, FI *Eduskunta*. Dodatkowe opinie przedłożono w 2014 r.

³² Komisja odpowiedziała na te uwagi, które nie dotyczyły pomocniczości, w oddzielnych pismach skierowanych do parlamentów narodowych.

³³ COM(2013) 851 final.

- domniemany wystarczający charakter istniejących mechanizmów

Kilka parlamentów narodowych wyraziło stanowisko, że działanie w zakresie dochodzenia i ścigania na szczeblu państw członkowskich jest wystarczające, a mechanizmy koordynacji i dochodzenia istniejące na szczeblu Unii (Eurojust, Europol i OLAF) będą również wystarczające. Zdaniem niektórych izb przed wprowadzeniem nowych przepisów w tej dziedzinie Komisja powinna była poczekać na przyjęcie przedłożonej dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego.

Komisja odnotowała, że z wyraźnych informacji statystycznych wynika, że nie osiągnięto celu określonego w Traktacie, polegającego na zapewnieniu jednakowego poziomu skutecznej ochrony mającej skutek odstraszący. Podkreśliła, że żadne z istniejących mechanizmów ani organów na szczeblu Unii nie są w stanie usunąć zidentyfikowanych braków odnoszących się do dopuszczalności dowodu transgranicznego, określania powiązań transgranicznych lub uzyskania pomocy ze strony organów w innych państwach członkowskich; kwestii tych nie można również rozwiązać za pomocą środków podejmowanych wyłącznie na szczeblu państw członkowskich.

Komisja zwróciła również uwagę, że usprawnienia istniejących mechanizmów miałyby co najwyżej niewielki wpływ ze względu na wiążące się z nimi ograniczenia. Wreszcie podkreśliła, że wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego i wniosek dotyczący ustanowienia Prokuratury Europejskiej służą różnym, choć uzupełniającym się, celom.

- wartość dodana wniosku w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

Kilka parlamentów narodowych kwestionowało wartość dodaną wniosku, chociaż niektóre uznały korzyści wiążące się z ustanowieniem Prokuratury Europejskiej. Parlamenti narodowe były zdania, że Komisja nie wykazała, iż w ramach działania na szczeblu Unii można by osiągnąć lepsze wyniki niż w przypadku działania na poziomie krajowym.

W odpowiedzi na te opinie Komisja wyjaśniła, że zaproponowany system przyniosłby znaczną wartość dodaną w zakresie walki z nadużyciami finansowymi przeciwko interesom finansowym Unii. Jedno z najważniejszych oczekiwanych udoskonaleń wynikałoby z zastosowania wspólnej polityki w kwestii ścigania na szczeblu Unii. Dzięki takiemu rozwiązaniu usunięto by znaczne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem sposobu prowadzenia dochodzeń i postępowań w sprawie nadużyć finansowych przeciwko interesom finansowym Unii. Możliwe byłoby również odkrycie powiązań transgranicznych, które mogłyby zostać przeoczone w dochodzeniach prowadzonych wyłącznie na szczeblu krajowym, a także skuteczniejsze kierowanie dochodzeniami i ich koordynacja. Ponadto, ustanawiając zdecentralizowaną Prokuraturę Europejską, gromadzono by wiedzę fachową i know-how w zakresie prowadzenia dochodzenia i ścigania przypadków nadużyć finansowych przeciwko interesom finansowym Unii na szczeblu europejskim, a jednocześnie zapewniono by prowadzenie działania w bliskiej odległości od miejsca przestępstwa.

- kwestie związane ze strukturą Prokuratury Europejskiej oraz z charakterem i zakresem jej kompetencji

W odniesieniu do struktury Komisja zwróciła uwagę, że utworzenie Prokuratury Europejskiej o pełnej strukturze kolegialnej, za czym opowiedziało się kilka parlamentów narodowych, mogłoby ograniczyć jej skuteczność, ograniczając sprawność jej procesu decyzyjnego. W odpowiedzi na zastrzeżenia dotyczące charakteru i zakresu kompetencji Prokuratury Europejskiej Komisja podkreśliła, że przedmiotowe przestępstwa, w tym w odniesieniu do spraw nieposiadających elementu transgranicznego, posiadają nieodłączny wymiar unijny. Ograniczenie kompetencji Prokuratury Europejskiej nie tylko ograniczyłoby jej wartość dodaną, ale także poddałoby w wątpliwość kompetencje Unii w tym zakresie.

Przyznanie Prokuraturze Europejskiej wyłącznych kompetencji nie oznaczałoby jednak, że organy krajowe byłyby wyłączone z uczestnictwa w sprawach prowadzonych przez Prokuraturę Europejską, gdyż w sprawy te zaangażowane byłyby krajowe organy ścigania i delegowani prokuratorzy europejscy działający w państwach członkowskich, którzy są jednocześnie prokuratorami krajowymi.

Po przeprowadzeniu tego szczegółowego przeglądu Komisja stwierdziła, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości i postanowiła go podtrzymać.

Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną³⁴

Drugim wnioskiem Komisji, którego dotyczyło najwięcej uzasadnionych opinii w 2013 r., był wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną. Parlamente narodowe wydały dziewięć uzasadnionych opinii dotyczących tego wniosku³⁵, co stanowiło 13 głosów. Ponadto w 2013 r. kolejne pięć izb przesłało opinie w ramach dialogu politycznego; opinie te nie zawierały stwierdzenia, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości³⁶.

Niektóre parlamente narodowe uznały, że Komisja w niewystarczający sposób wykazała wartość dodaną zobowiązań na poziomie UE w dziedzinie planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną oraz że dyrektywa spowoduje znaczące zwiększenie obciążenia administracyjnego oraz wymagań dotyczących sprawozdawczości, a nie przyniesie odpowiednich korzyści. Ponadto w niektórych uzasadnionych opiniach zakwestionowano zaproponowaną podstawę prawną wniosku.

W odpowiedzi na te uzasadnione opinie Komisja podkreśliła, że proponowana dyrektywa przyniesie wartość dodaną poprzez umożliwienie państwom członkowskim osiągnięcia minimum wspólnych elementów pozwalających na lepszą współpracę transgraniczną i wspierających terminowe wdrażanie związanych z nią przepisów. Komisja zwróciła uwagę, że działania morskie i przybrzeżne mają wpływ transgraniczny, a często ogólnounijny, a krajowe procesy planowania znacznie się różnią. Dlatego na poziomie UE potrzebne są ramy kierowania procesami planowania na morzu i integrowania zarządzania strefą przybrzeżną.

³⁴ COM(2013) 133 final.

³⁵ BE *Sénat*, FI *Eduskunta*, DE *Bundesrat*, IE izby *Oireachtas* (obie izby), LT *Seimas*, PL *Senat*, SE *Riksdag*, NL *Eerste Kamer*, NL *Tweede Kamer*.

³⁶ IT *Senato della Repubblica*, DK *Folketing*, EE *Riigikogu*, RO *Senatul* oraz PT *Assembleia da República*.

Komisja podkreśliła, że proponowana dyrektywa pozostawi państwom członkowskim znaczną swobodę uznania co do sposobu osiągnięcia celów tej dyrektywy. Komisja podkreśliła też, że współpraca międzynarodowa ułatwi angażowanie odpowiednich państw spoza UE w planowanie przestrzenne obszarów morskich oraz zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną. Proponowana dyrektywa umożliwiłaby państwom członkowskim wybór formy i środków tej współpracy z państwami trzecimi, pod warunkiem że państwa członkowskie dołożyłyby wszelkich starań, aby koordynować swoje plany i strategie z odpowiednimi instrumentami państwa trzeciego. Tekst uzgodniony pod względem politycznym przez współprawodawców był zgodny z tymi reakcjami.

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów³⁷

Proponowany wniosek składa się z nowych i wzmocnionych przepisów dotyczących sposobu produkcji i prezentowania w sprzedaży wyrobów tytoniowych w UE. Spowodował przedłożenie siedmiu uzasadnionych opinii reprezentujących 11 głosów³⁸. Osiem parlamentów narodowych³⁹ przesłało również opinie w ramach dialogu politycznego; opinie te nie zawierały stwierdzenia, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości. Dwie izby⁴⁰ przesłały opinie, w których twierdziły, że wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości, ale zostały one przedłożone po terminie i tym samym nie można było ich uwzględnić przy obliczaniu, czy osiągnięto próg.

Niektóre izby uznały, że objęcie regulacjami określonych rodzajów wyrobów tytoniowych, takich jak produkty niskiego ryzyka, należy do kompetencji krajowych. Inne krytykowały przekazanie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych. Ponadto zakwestionowano również podstawę prawną tego wniosku, gdyż nie prowadziłby on do harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących wyrobów tytoniowych. Parlamente narodowe argumentowały również, że zakaz sprzedaży cienkich papierosów typu „slim” i papierosów mentolowych oraz tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów w opakowaniach poniżej 40 g nie przyczyni się do funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W swojej odpowiedzi Komisja podkreśliła, że wniosek nie nakłada ograniczenia wprowadzania do obrotu produktów niskiego ryzyka. Wyjaśniła również, że aby zapewnić pełne działanie dyrektywy, korzystanie z uprawnień do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE uznano na konieczne. W ramach przekazania uprawnień, o których mowa we wniosku, przewidziano jasne i zwięzłe kryteria, zapewniając Komisji ograniczoną swobodę uznania. W odniesieniu do podstawy prawnej wniosku Komisja zwróciła uwagę, że obecna dyrektywa w dużej mierze służy realizacji tych samych celów, co wniosek w sprawie jej zmiany, a Trybunał Sprawiedliwości potwierdził legalność art. 114 jako podstawy prawnej obecnej dyrektywy⁴¹. Dlatego podstawa prawna była właściwa w odniesieniu do aktualizacji

³⁷ COM(2012) 788.

³⁸ CZ *Poslanecká sněmovna* (1 głos), DK *Folketing* (2 głosy), EL *Vouli ton Ellinon* (2 głosy), IT *Senato della Repubblica* (1 głos), PT *Assembleia da República* (2 głosy), RO *Camera Deputaţilor* (1 głos) oraz SE *Riksdag* (2 głosy).

³⁹ AT *Bundesrat*, CZ *Sénat*, DE *Bundesrat*, FR *Assemblée nationale*, PL *Senat*, RO *Senat*, SK *Národná Rada*, HU *Országgyűlés*.

⁴⁰ BG *Narodno Sabranie* oraz IT *Camera dei Deputati*.

⁴¹ Zob. wyrok w sprawie C-491/01 *BAT*, Rec. [2002], s. I-11453, pkt 179.

istniejącego poziomu harmonizacji, usuwania przeszkód dla rynku wewnętrznego wynikających z rozbieżności zmian regulacyjnych w państwach członkowskich oraz zapobiegania obchodzenia zasad rynku wewnętrznego. Zdaniem Komisji art. 114 TFUE stanowił podstawę prawną pełnej, częściowej lub minimalnej harmonizacji i umożliwił pozostawienie określonych kwestii do uregulowania przez państwa członkowskie. Komisja zwróciła uwagę, że państwa członkowskie zaczęły podejmować środki w celu uregulowania wyrobów tytoniowych o aromacie charakterystycznym i dlatego zaproponowała harmonizację, aby zapobiec zakłóceniom rynku. Podkreśliła również, że wniosek dotyczy normalizacji tylko określonych aspektów opakowania, takich jak liczba papierosów, które zawiera, oraz wielkość ostrzeżeń zdrowotnych, co jest korzystne dla obrotu tymi wyrobami na rynku wewnętrznym, a jednocześnie zapewnia pełną widoczność ostrzeżeń zdrowotnych.

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów⁴²

Celem wniosku jest poprawa funkcjonowania portów i wychodzących z nich połączeń transportowych w portach morskich transeuropejskiej sieci transportowej. Zaproponowane ramy prawne przyczyniłyby się do stworzenia faktycznie równych warunków działania i zapewniłyby większą pewność prawa operatorom portów i inwestorom. We wniosku określono przejrzyste i otwarte procedury wyznaczania dostawców usług portowych, przepisy służące zapobieganiu możliwym nadużyciom związanym z cenami ze strony operatorów posiadających wyłączne prawa i przepisy gwarantujące przejrzystość korzystania z funduszy publicznych. Parlamenti narodowe wydały siedem uzasadnionych opinii, co stanowiło 11 głosów⁴³. Ponadto kolejne trzy izby przesłały opinie w ramach dialogu politycznego, w których nie uznano wniosku za niezgodny z zasadą pomocniczości⁴⁴.

Niektóre parlamenti narodowe twierdziły, że cele wniosku można byłoby lepiej osiągnąć poprzez prawo miękkie lub w drodze dyrektywy. Inne krytykowały to, że państwa członkowskie straciłyby swoje prawa i możliwości dalszego regulowania swojego sektora portowego poprzez krajowe akty prawne, jak również to, że zaproponowane rozporządzenie przyniosłoby efekty odwrotne do zamierzonych w odniesieniu do wyników gospodarek i infrastruktury przedmiotowych obszarów.

W swojej odpowiedzi Komisja stwierdziła, że wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczy tylko portów będących częścią transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), które Parlament Europejski i Rada uważają za istotne dla rynku wewnętrznego i spójności terytorialnej UE w kontekście rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej. Rozporządzenie tworzy ramy z istniejących zasad zawartych w Traktacie, które już mają zastosowanie do sektora portów, poprzez wprowadzenie dwóch podstawowych zbiorów przepisów: niedyskryminujących i przejrzystych warunków dostępu do rynku dla dostawców usług portowych oraz poszanowania przepisów w zakresie przejrzystości finansowej przy korzystaniu z funduszy publicznych w portach. Komisja podkreśliła, że jej intencją było, aby przepisy tego rozporządzenia pozostały neutralne względem wewnętrznej organizacji

⁴² COM(2013) 296.

⁴³ FR *Assemblée nationale* (1 głos), IT *Senato della Repubblica* (1 głos), LV *Saeima* (2 głosy), MT *Kamra tad-Deputati* (2 głosy), PL *Sejm* (1 głos), ES *Congreso de los Diputados* i *Senado* (obie izby - 2 głosy) oraz SE *Riksdag* (2 głosy).

⁴⁴ PT *Assembleia da República*, PL *Senat* oraz DE *Bundesrat*.

systemów portowych w państwach członkowskich. W odniesieniu do wyboru instrumentu prawnego Komisja podkreśliła, że wybrała rozporządzenie zamiast dyrektywy, ponieważ jednym z głównych celów wniosku było zapewnienie równych warunków działania, co wymaga jednolitego wdrożenia kilku istotnych przepisów.

Ponadto Komisja podkreśliła, że rozporządzenie pozostawi państwom członkowskim niezbędną elastyczność, aby mogły uwzględnić szczególne okoliczności, oraz że państwa członkowskie zachowają prawo wyboru pomiędzy różnymi formami dostępu do rynku. Nie byłyby na przykład zmuszone do otwarcia na usługi konkurencji, które zgodnie z wyborem dokonany przez te państwa powinny pozostać uregulowane należycie uzasadnionymi względami interesu publicznego. Komisja podkreśliła ponadto, że przyciąganie inwestorów wymaga niezakłóconej konkurencji pomiędzy portami objętymi TEN-T, w szczególności tymi położonymi w różnych państwach członkowskich, czego zdaniem Komisji państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć samodzielnie.

4. WNIOSKI

W 2013 r. kontynuowano dyskusje międzyinstytucjonalne dotyczące zasad pomocniczości i proporcjonalności, a ważnym wydarzeniem było uruchomienie po raz drugi przez parlamenty narodowe procedury „żółtej kartki”.

Parlamenty narodowe wydały w 2013 r. 88 uzasadnionych opinii dotyczących 36 różnych dokumentów Komisji. Wydaje się to potwierdzać tendencję, którą zaobserwowano już w ubiegłych latach: parlamenty narodowe mają zróżnicowane interesy polityczne i kierują się różnymi priorytetami przy wyborze wniosków Komisji do objęcia kontrolą w kontekście mechanizmu kontroli zasady pomocniczości. Wydają się również stosować różne kryteria przy ocenie zgodności wniosku z zasadą pomocniczości.

Wszystkie instytucje zaangażowane w proces legislacyjny były czynnie zaangażowane w zapewnienie kontroli zgodności z zasadą pomocniczości. Komisja w dalszym ciągu przeprowadzała dogłębne oceny zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na różnych etapach. Przed przyjęciem wniosków prawodawczych zapewnia ocenę (np. w planach działania i ocenach skutków), a po przyjęciu bada uzasadnione opinie parlamentów narodowych, w których wyrażają swoje zastrzeżenia dotyczące zasady pomocniczości, i odpowiada na nie.

Kwestie związane z kontrolą i monitorowaniem zgodności z zasadą pomocniczości były również ważnym elementem programu działań Parlamentu Europejskiego i Komitetu Regionów. Parlament Europejski nadal potwierdzał sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych opartą na dowodach analizą potencjalnej wartości dodanej UE. Podobnie Komitet Regionów poszerzył swoje prace nad kwestiami dotyczącymi zasady pomocniczości, przede wszystkim poprzez przyjęcie i wdrożenie po raz pierwszy programu prac w zakresie pomocniczości.

Załącznik

Wykaz dokumentów Komisji, w przypadku których Komisja otrzymała w 2013 r. od parlamentów narodowych uzasadnione opinie⁴⁵ dotyczące poszanowania zasady pomocniczości

	Dokument Komisji	Tytuł	Liczba uzasadnionych opinii (protokół nr 2)	Liczba głosów (protokół nr 2) ⁴⁶	Izba narodowa przedstawiająca uzasadnione opinie
1	COM(2013) 534	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej	13 ⁴⁷	18 (osiągnięty próg „żółtej kartki” ⁴⁸)	CY <i>Vouli ton Antiprosopon</i> (2 głosy) CZ <i>Senát</i> (1 głos) FR <i>Sénat</i> (1 głos) HU <i>Országgyűlés</i> (2 głosy) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) RO <i>Camera Deputaţilor</i> (1 głos) SI <i>Državni zbor</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos)

⁴⁵ Zgodnie z definicją zawartą w protokole nr 2 opinię można zakwalifikować jako uzasadnioną opinię, jeżeli zawiera ona powody, dla których parlamenty narodowe uznały, że wniosek ustawodawczy jest niezgodny z zasadą pomocniczości, i została przesłana Komisji w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania wniosku parlamentom narodowym.

⁴⁶ Na mocy protokołu nr 2 każdy parlament narodowy posiada dwa głosy; w przypadku gdy parlament narodowy jest dwuizbowy, każda izba ma po jednym głosie. W przypadku gdy uzasadnione opinie dotyczące niezgodności projektu aktu ustawodawczego z zasadą pomocniczości stanowią przynajmniej jedną trzecią wszystkich głosów posiadanych przez parlamenty narodowe, wówczas osiągnięty jest próg „żółtej kartki”, tzn. trzeba przeprowadzić przegląd projektu. Wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r. 19 na 56 głosów stanowi jedną trzecią wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym.

⁴⁷ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁴⁸ Na mocy protokołu nr 2 w przypadku projektu aktu ustawodawczego złożonego na podstawie art. 76 TFUE (w sprawie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości) próg „żółtej kartki” osiągnięty jest w przypadku, gdy uzasadnione opinie stanowią co najmniej jedną czwartą wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym. Wraz z przystąpieniem Chorwacji w dniu 1 lipca 2013 r. 14 na 56 głosów stanowi jedną czwartą wszystkich głosów przyznanych parlamentom narodowym.

					UK <i>House of Lords</i> (1 głos)
2	COM(2013) 133	Wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną	9 ⁴⁹	13	BE <i>Vlaams Parlement</i> (1 głos) FI <i>Eduskunta</i> (2 głosy) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) PL <i>Senat</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos)
3	COM(2012) 788	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów	7	11	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) DK <i>Folketing</i> (2 głosy) EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy) IT <i>Senato della Repubblica</i> (1 głos) PT <i>Assembleia da República</i> (2 głosy) RO <i>Camera Deputaţilor</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
4	COM(2013) 296	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych	7 ⁵⁰	11	FR <i>Assemblée nationale</i> (1 głos) IT <i>Senato della Repubblica</i> (1 głos) LV <i>Saeima</i> (2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) PL <i>Sejm</i> (1 głos)

⁴⁹ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁵⁰ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		owoców i warzyw			ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
5	COM(2013) 28 ⁵¹	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego	6	9	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy) ⁵² SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁵³ NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) ⁵⁴ NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) ⁵⁵
6	COM(2013) 29 ⁵⁶	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2012/34/UE w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich oraz zarządzania	6	9	FR <i>Sénat</i> (1 głos) LT <i>Seimas</i> (2 głosy) LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy) ⁵⁷ SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁵⁸ NL <i>Eerste Kamer</i> (1 głos) ⁵⁹ NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) ⁶⁰

⁵¹ Cztery z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także różnych innych dokumentów Komisji.

⁵² Ta uzasadniona opinia LU *Chambre des Députés* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵³ Ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁵⁴ Ta uzasadniona opinia NL *Eerste Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁵ Ta uzasadniona opinia NL *Tweede Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁶ Cztery z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także różnych innych dokumentów Komisji.

⁵⁷ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia LU *Chambre des Députés* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁵⁸ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁵⁹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia NL *Eerste Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

⁶⁰ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia NL *Tweede Kamer* dotyczyła również COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29.

		infrastrukturą kolejową			
7	COM(2012) 614 ⁶¹	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie i odnośnych środków	5 ⁶²	5	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) ⁶³ PL <i>Sejm</i> (1 głos) PL <i>Senat</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos) UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁶⁴
8	COM(2013) 627	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniającego dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012	4 ⁶⁵	7	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) IE Izby <i>Oireachtas</i> (obie izby — 2 głosy) MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
9	COM(2013) 27 ⁶⁶	Wniosek dotyczący	3	5	LT <i>Seimas</i> (2 głosy)

⁶¹ Dwie z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2012) 615.

⁶² Komisja otrzymała trzy uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu od DK *Folketing*, SE *Riksdag* oraz wspólną opinię od NL *Eerste Kamer* i NL *Tweede Kamer* (obie izby) przed dniem 1 stycznia 2013 r.

⁶³ Ta uzasadniona opinia CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁶⁴ Ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁶⁵ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby IE *Oireachtas* i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁶⁶ Jedna z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31.

		rozporządzenia w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 881/2004			RO <i>Senatul</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁶⁷
10	COM(2013) 31 ⁶⁸	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa kolei (wersja przekształcona)	3	5	LT <i>Seimas</i> (2 głosy) RO <i>Senatul</i> (1 głos) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁶⁹
11	COM(2013) 173	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) i uchylającego decyzje 2009/371/WSiS W i 2005/681/WSiS W	3 ⁷⁰	4	BE <i>Chambre des Représentants</i> (1 głos) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos) ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
12	COM(2012) 615 ⁷¹	Komunikat <i>Równowaga płci na wysokich stanowiskach kierowniczych w spółkach: wkład w inteligentny i</i>	2	2	CZ <i>Poslanecká sněmovna</i> (1 głos) ⁷² UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁷³

⁶⁷ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁶⁸ Jedną z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29 oraz COM(2013) 30.

⁶⁹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁷⁰ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁷¹ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2012) 614.

⁷² Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

⁷³ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615.

		<i>zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu</i>			
13	COM(2013) 30 ⁷⁴	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (wersja przekształcona)	2	4	LT <i>Seimas</i> (2 głosy) SE <i>Riksdag</i> (2 głosy) ⁷⁵
14	COM(2013) 147	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej	2	2	NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos) UK <i>House of Commons</i> (1 głos)
15	COM(2013) 262	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (prawo o materiale przeznaczonym do reprodukcji roślin)	2	2	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos) NL <i>Tweede Kamer</i> (1 głos)
16	COM(2013) 472	Wniosek dotyczący	2 ⁷⁶	4	EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy)

⁷⁴ Uzasadniona opinia dotycząca tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29 oraz COM(2013) 31.

⁷⁵ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia SE *Riksdag* dotyczyła również COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 - 4 pakietu kolejowego.

⁷⁶ Z czego jedną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		rozporządzenia w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Leków za prowadzenie działań z zakresu nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi			ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
17	COM(2013) 618 ⁷⁷	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej decyzję ramową Rady 2004/757/WSiS W ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami w odniesieniu do definicji narkotyków	2	2	UK <i>House of Commons</i> (1 głos) ⁷⁸ UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁷⁹
18	COM(2013) 619 ⁸⁰	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie nowych	2	2	UK <i>House of Commons</i> (1 głos) ⁸¹ UK <i>House of Lords</i> (1 głos) ⁸²

⁷⁷ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2013) 619.

⁷⁸ Ta uzasadniona opinia UK *House of Commons* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁷⁹ Ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁸⁰ Uzasadnione opinie dotyczące tego dokumentu Komisji dotyczyły także COM(2013) 618.

⁸¹ Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Commons* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

⁸² Jak wspomniano powyżej, ta uzasadniona opinia UK *House of Lords* dotyczyła również COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.

		substancji psychoaktywnych			
19	COM(2013) 721	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie standardowej deklaracji VAT	2	2	FR <i>Sénat</i> (1 głos) DE <i>Bundesrat</i> (1 głos)
20	COM(2012) 724	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego niektóre akty ustawodawcze w zakresie statystyk dotyczących rolnictwa i rybołówstwa	1 ⁸³	2	ES <i>Congreso de los Diputados</i> i <i>Senado</i> (obie izby — 2 głosy)
21	COM(2013) 48 ⁸⁴	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
22	COM(2013) 71	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)

⁸³ Tę uzasadnioną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

⁸⁴ Jedna z uzasadnionych opinii dotyczących tego dokumentu Komisji dotyczyła także COM(2013) 1.

		wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych			
23	COM(2013) 151	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona)	1	2	EL <i>Vouli ton Ellinon</i> (2 głosy)
24	COM(2013) 168	Zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów	1 ⁸⁵	2	ES <i>Congreso de los Diputados i Senado</i> (obie izby — 2 głosy)

⁸⁵ Tę uzasadnioną opinię wydały wspólnie dwie izby ES i jest ona liczona jako jedna uzasadniona opinia od dwóch izb.

		powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego			
25	COM(2013) 207	Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże spółki oraz grupy	1	2	EE <i>Riigikogu</i> (2 głosy)
26	COM(2013) 228	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012	1	1	RO <i>Senatul</i> (1 głos)
27	COM(2013) 260	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
28	COM(2013) 265	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie	1	2	LU <i>Chambre des Députés</i> (2 głosy)

		kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin			
29	COM(2013) 267	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
30	COM(2013) 409	Wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 216/2008 w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej	1	2	MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy)
31	COM(2013) 410	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wdrożenia jednolitej europejskiej	1	2	MT <i>Kamra tad-Deputati</i> (2 głosy)

		przestrzeni powietrznej (wersja przekształcona)			
32	COM(2013) 520	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010	1	2	SE <i>Riksdag</i> (2 głosy)
33	COM(2013) 535	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)	1	1	CZ <i>Senát</i> (1 głos)
34	COM(2013) 550	Wniosek	1	1	FR <i>Sénat</i> (1 głos)

		dotyczący rozporządzenia w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę			
35	COM(2013) 620	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się inwazyjnych gatunków obcych i zarządzania nimi	1	1	AT <i>Bundesrat</i> (1 głos)
36	COM(2013) 641	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki w instrumentach finansowych i umowach finansowych	1	1	UK <i>House of Commons</i> (1 głos)
Liczba uzasadnionych opinii dotyczących dokumentów liczonych indywidualnie		99			
Liczba uzasadnionych opinii dotyczących łącznie więcej niż jednego dokumentu ⁸⁶		11 ⁸⁷			

⁸⁶ Ponieważ niektóre opinie dotyczyły więcej niż jednego dokumentu, w tabeli przedstawiono liczbę uzasadnionych opinii wydanych w odniesieniu do poszczególnych dokumentów. Aby pokazać liczbę uzasadnionych opinii, które wpłynęły do Komisji, odjęto dodatkową liczbę uzasadnionych opinii dotyczących więcej niż jednego dokumentu.

⁸⁷ Jak wspomniano powyżej, obejmuje to jedną uzasadnioną opinię LU *Chambre des Députés* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną uzasadnioną opinię SE *Riksdag* dotyczącą także COM(2013) 27, COM(2013) 28, COM(2013) 29, COM(2013) 30 oraz COM(2013) 31 — 4 pakietu kolejowego; jedną uzasadnioną opinię NL *Eerste Kamer* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną uzasadnioną opinię NL *Tweede Kamer* dotyczącą także COM(2013) 28 oraz COM(2013) 29; jedną

OGÓLEM	liczba	88
otrzymanych		
uzasadnionych opinii		

uzasadnioną opinię CZ *Poslanecká sněmovna* dotyczącą także COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615; jedną uzasadnioną opinię UK *House of Lords* dotyczącą także COM(2012) 614 oraz COM(2012) 615; jedną uzasadnioną opinię UK *House of Commons* dotyczącą także COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619; i jedną uzasadnioną opinię UK *House of Lords* dotyczącą także COM(2012) 618 oraz COM(2012) 619.